

TANTE BELLA'S BEAUTYSALON

(11 personen)

Klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TANTE BELLA'S BEAUTYSALON (11 personen)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetitie met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

KARAKTERS:

Berend Duursma - Een schilder en neef van de tante. Weet altijd heel goed hoe alles moet, echter wel een stressgevoelig type.

Albert Duursma - Een niet al te pientere bouwvakker, broer van Berend en dus ook een neef van de tante. Maakt zich eigenlijk nergens echt druk om.

Wiepie Dijkstra - Een vrouw die ooit naar Canada is verhuisd, maar nu even terug is in Nederland. Bijdehand type. (Kan ook als Wiebe Dijkstra)

Mevr. van Dreuten - Klant in de schoonheidssalon. Een chique kakmadam die zich graag in de watten laat liggen.

Suzan Beenstra - Stagiaire, die nog heel veel moet leren.

Dora Veendijk - Klant in de schoonheidssalon. Ze is een wat dellerig type.

Neeltje Bakker - Klant in de schoonheidssalon. Chagrijnig oud dametje die nooit aan de man is gekomen.

Greet Ruiters - Klant in de schoonheidssalon. Doorsnee huisvrouw.

Guusje Bakker - Dochter van Neeltje Bakker (kan ook als Guus Bakker)

Bastiaan Nikkelvest - Een keurige, zakelijke man. (Kan ook als Bea Nikkelvest)

Leo Koolstronk - Een vriend van Berend en Albert, die zijn hulp aanbied bij de klussen

3 mannen, 5 vrouwen, 3 inwisselbaar

INRICHTING VAN HET TONEEL:

Op het toneel staat een achterwand met in het midden voordeur. Links naast de voordeur staat een kleine balie met daarop een kassa en een telefoon. In de linker wand zitten twee openingen met elk een gordijn (behandelkamers, gordijn 1 en gordijn 2) Naast de voordeur zit aan de rechterkant een raam en in de rechterwand zit een deur naar de kleedkamers en een deur naar de sauna en zonnebank. Op het podium staat aan de rechterkant een zithoekje waar klanten kunnen wachten.

EERSTE BEDRIJF

(Berend en Albert komen in werkkleding samen door de voordeur het podium op. Berend met een paar potten verf, sausroller en emmertje met kwasten in de hand. Albert met een gereedschapskist en een paar planken in de hand en om zijn nek een paar gehoorbeschermers.)

BEREND: Nou, daar zijn we dan. Dit is onze erfenis!

ALBERT: Een beautysalon, ik had liever wat anders van die ouwe tang geërfd.

BEREND: Hoezo? Zo'n zaakje is goud waard. We knappen het wat op en zetten het daarna meteen te koop. Het moet ondertussen wel gewoon openblijven, want de klandizie moet wel blijven, anders is het hele boeltje niets meer waard. De klanten, dat is je goodwill en dat is geld waard!

ALBERT: Goed wil? 't Is wel goed met je.

BEREND: Albert, dat houdt in dat als er hier geen klanten meer zouden zijn, de zaak alleen nog maar zoveel waard is als de meubeltjes die er in staan. Een zaak met een mooi klantenbestand is echter veel meer waard. Je doet niet alleen de inrichting en het pand dan over aan de nieuwe eigenaar, maar ook een complete klantenkring. Dan kunnen ze meteen aan de slag en centen verdienen!

ALBERT: O, zo. Ja, ik snap hem. We mogen dan wel klussen, maar wel zo, dat de klanten er geen last van hebben en weg lopen.

BEREND: Precies! Als wij het dus wat tussen de bedrijven door wat opknappen, dan hoeven wij ons om die klanten niet druk te maken, daar is personeel voor toch?

ALBERT: Hopelijk zitten ze ons dan niet te veel in de weg tijdens het klussen. Hoe eerder we deze toko verkocht hebben, hoe beter! Kan ik eindelijk eens die droomvakantie van mij boeken! Verlang ik al jaren naar!

BEREND: Droomvakantie? Daar heb ik je nog nooit eerder over gehoord. Waarheen dan?

ALBERT: Naar Diever.

BEREND: Man, met de opbrengst kun je wel naar de Caraïben!

ALBERT: Dat zou jij dan wel weer doen, maar gelukkig ben ik nog

altijd de verstandigste van ons twee.

BEREND: Wat bedoel je?

ALBERT: Je kunt van dat geld misschien wel naar de Caraïben, maar je moet ook weer terug. Daar had jij natuurlijk weer niet aan gedacht.

BEREND: Verstandigste van ons twee?

ALBERT: Vind het wel wat hoor, dat we deze morgen rechtstreeks vanaf de begrafenis hier al heen moeten te klussen.

BEREND: Des te eerder dat we deze tent weer kwijt zijn. Je wilt toch niet bij je vrienden bekend staan als eigenaar van een beautysalon?

ALBERT: Ik had niet eens tijd om me om te kleden.

BEREND: Ik heb het wel aan één van onze vrienden verteld. Ik heb Leo gevraagd om ons wat te helpen.

ALBERT: Leo en klussen? Lijkt me niet de juiste combi.

BEREND: Voor advies natuurlijk. Hij heeft er altijd wel kijk op. Welke kleuren je moet combineren, hoe je het leuk aankleed. En dan doe ik een kleurtje op de wanden, want dit is wel een beetje jaren tachtig. Als jij nu alles even bij langs loopt en zorgt dat alles gerepareerd wordt. Als het voor het oog maar wat netjes is, de rest boeit niet. Dan hangen we snel het bordje "Te Koop" voor het raam.

ALBERT: Nou, het zal me benieuwen wat we allemaal tegen komen hier. We zullen wel wat advies van Leo nodig hebben. Ik heb niet het idee dat tante met haar salon erg met de tijd is meegegaan de laatste jaren.

BEREND: Jaren, de laatste decennia zal je bedoelen. Goed, maar we moeten hier nu eerst maar eens aan de slag.

ALBERT: Goed plan, dan beginnen we meteen met het belangrijkste. Waar is het koffieapparaat! *(Albert loopt al zoekend alle deuren bij langs. Berend zet ook zijn spulletjes aan de kant en kijkt ook rond. Albert verdwijnt via de deur van de kleedkamers. Mevrouw van Dreuten komt via de voordeur het podium op)*

MVD: Goedemorgen! Mevrouw van Dreuten en u is?

BEREND: Berend Duursma, een tantezegger van Bella. Mijn broer en ik zijn nu de trotse eigenaren van de salon.

MVD: U loopt er anders niet als schoonheidsspecialist bij!

BEREND: Nee, ik ben schilder.

MVD: Schilder, een artistiekeking, wat interessant. Ik zelf schilder ook moet u weten, dat schept meteen een band, wij gelijkgestemden.

BEREND: En... ja..

MVD: Ik ben natuurlijk maar een amateur. Maar mijn Frederik-Willem zegt altijd dat ik talent heb. Maar zeg, wat tragisch van uw tante. Overreden door een trein.

BEREND: Ja, en het meest tragische was dat het niet eens haar schuld was.

MVD: O nee?

BEREND: Nee, zij kwam van rechts.

MVD: Maar wat fijn dat de salon weer zo snel open is. Ik was wel even weer aan een behandelingetje toe. Niet dat dat aan me te zien is natuurlijk. Iedereen zegt altijd dat ik er nog heel jong uit zie voor mijn leeftijd. Waar schat u mij op?

BEREND: Eh... 60?

MVD: Goed, het wordt dus echt hoogtijd voor wat behandelingetjes!

BEREND: Dat is geen probleem mevrouw, wij kunnen er voor zorgen dat u er weer 10 jaar jonger uit komt te zien

MVD: Dan zou ik er als 50 uitzien en ik ben 47!!

BEREND: Als u een momentje heeft, het personeel zal zo wel komen, om u uit uw lijden te verlossen.

MVD: Personeel? Toe maar, u pakt het meteen rigoureuus aan. Bella had nooit personeel. Ze deed alles alleen.

BEREND: O, alleen... dus... eh... *(Albert komt vanuit de kleedkamers het podium op)*

ALBERT: D'r is hier alleen maar van die smerige groene thee en brandnetelthee, maar nergens koffie!

BEREND: Ah, kijk eens mevrouw. Het personeel is er!

ALBERT: Personeel? Waar?

MVD: Die man? Is die daar wel geschikt voor? Lijkt me nogal een ongelikte beer.

BEREND: Mevrouw, dat is mijn broer. Hij steekt zoveel tijd in de verzorging van anderen, dat zijn eigen verzorging er wat bij in is

geschoten.

MVD: En ook niet een beetje...

BEREND: Maakt u zich geen zorgen. Deze man heeft gouden handjes. Neemt u rustig plaats. Wilt u misschien een kopje groene thee?

ALBERT: Of van die brandneteltroep?

MVD: Doe mij maar groene thee, goed voor mijn maagdarmsstelsel.

ALBERT: Moet je het zelf maar even zetten, staat daar.

BEREND: Eh... grapje van mijn broer natuurlijk. Maakt u zich geen zorgen.

MVD: Eigenaardige man, die broer van u. Of is uw broer ook zo'n excentrieke kunstenaar als u?

BEREND: Och, we zitten wel een beetje in het zelfde sigment...

MVD: *(in zich zelf)* Vast een beeldhouwer, even artistiek als u natuurlijk. Vandaar dat woeste uiterlijk!

BEREND: Eh... inderdaad, u hebt het helemaal door. *(Berend is inmiddels naar Albert toegelopen en neemt hem in vertrouwen. Mevrouw van Dreuten is in het zithoekje gaan zitten en zit in een glossy te lezen)* Kijk Albert, het zit zo. D'r is dus helemaal geen personeel.

ALBERT: Ja. En?

BEREND: Nou... eh... het zal toch wel allemaal even hier door moeten gaan. Dus ik zat te denken, als onze tante Bella, die nou ook weer niet één van de snuggerste was, zo'n tentje kon bestieren. Nou, dan is dat toch ook wel door ons beiden samen te doen?

ALBERT: Ja, daag! Wat weten wij nu van een beautysalon? Ik heb 's morgens al moeite om mijn eigen haar fatsoenlijk te kammen. Dat wordt toch niks!

BEREND: Ach man, zo moeilijk kan het niet zijn. Ik als schilder en jij als timmerman hebben toch al menig monumentje opgeknapt. Dit is precies hetzelfde werk *(wijst naar mevrouw van Dreuten)*, maar dan niet met huizen, maar met mensen.

ALBERT: Daar geloof ik niets van.

BEREND: Een likje verf is het zelfde als een crème, breng je ook op dezelfde manier aan. Plamuren is plamuren, of het nu op een

kozijn is of op zo'n kop. En het hele spul wat polijsten en oplappen, dat heb je toch ook vaak genoeg gedaan?

(De voordeur gaat open en Neeltje Bakker komt voorzichtig schuifelend met een wandelstok binnen gelopen. Ze wordt ondersteund door haar dochter Guusje.)

ALBERT: Nou, daar komt net een gigantisch renovatieproject binnen lopen!

BEREND: Oei, ja, dat is wel een speciaal projectje.

GUUSJE: Ma, ga maar even zitten daar in het zithoekje.

NEELTJE: *(geïrriteerd)* Laat me nu los. Ik kan dat zelf ook wel!

(Guusje laat Neeltje los, maar Neeltje valt meteen bijna ondersteboven, waardoor Guusje haar snel weer beetpakt.)

GUUSJE: Moest dat nu echt ma. Naar de schoonheidssalon? Is dat nu echt nodig?

NEELTJE: Ach kind, waar bemoei je je mee.

GUUSJE: Nou, het kost wel een aardige duit en of het wat helpt is nog maar de vraag...

NEELTJE: Het kost een aardige duit? Ik betaal het toch zeker zelf!

GUUSJE: Ja, van mijn toekomstige erfenis!

ALBERT: Berend, ik vind dit maar helemaal niks!

BEREND: Denk aan je vakantie in Diever! Het ligt nu zo binnen je handbereik! Een paar daagjes en we hebben misschien al een koper! Doe het voor die vakantie! Doe het voor je droom!

ALBERT: Een paar daagjes? Dat zou misschien nog moeten lukken. Nou vooruit, maar het moet niet veel gekker worden.

BEREND: Broer, je bent een kerel naar mijn hart, en hoe zou het nu nog gekker moeten worden dan? Ik hou deze twee hier wel even aan de praat. Als jij dan eens gaat zoeken of tante Bella ergens nog wat theorieboeken had staan.

(Albert gaat weer door de kleedkamerdeur en Berend loopt naar het zithoekje waar inmiddels ook Neeltje is bijgeschoven.)

Zo dames, en waar kunnen wij u van dienst mee zijn?

NEELTJE: Een kerel? Wat moet een kerel hier?

BEREND: Ik werk hier en wil u graag helpen.

NEELTJE: Je werkt hier? Daar geloof ik niks van, je bent een

schilder, als ik dat zo zie. Mij kun je niet van dienst zijn, ik woon in een huurwoning. Trouwens, d'r is nog nooit een kerel geweest die mij van dienst was!

BEREND: *(In zich zelf)* Vind je het gek?

GUUSJE: Ma, hoe kun je dat nu zeggen? Hoe ben ik dan in elkaar gezet?

MVD: Nee Neeltje, deze meneer is kunstschilder en de neef van Bella. Hij zet de beautysalon voort en is nog artistiek ook. Is dat niet geweldig?

BEREND: Ja, en ik zal me zo even omkleden, want ik kom net uit mijn atelier. Weer een paar prachtige schilderijen in elkaar geflanst. Zodra ik me omgekleed heb, komt het allemaal voor elkaar. We hadden het vanmorgen zo druk. We hadden namelijk eerst wat anders, ziet u.

NEELTJE: Ja, de begrafenis. Ik heb je wel gezien daar op de begrafenis.

BEREND: Ja, erg treurig...

NEELTJE: Nou, het bedierf je eetlust niet. Ja, ik zag het wel dat je twee plakjes cake nam!

GUUSJE: Ma, je nam er zelf ook twee en stopte er vijf in je jas...

BEREND: O, nou, o ja, ik ging me omkleden. *(Berend loopt snel achter gordijn 2)*

GUUSJE: Nou ma, ik moet er weer vandoor. Wanneer moet ik je weer ophalen?

NEELTJE: Als ze met me klaar zijn.

GUUSJE: *(cynisch)* Dat wordt dan over vijf dagen? OF zijn ze dan nog maar halverwege?

NEELTJE: Ach jij! Ga nu maar! Ik app je wel.

GUUSJE: Appen? Waarmee? U heb nog een Nokia!

(Guusje gaat af via de voordeur)

NEELTJE: Die Bella, dat ze er niet meer is.

MVD: O, en wat lag ze er mooi bij hè?

NEELTJE: Ja, nog mooier dan bij leven. Komt omdat ze nu eens niet zelf de make-up had gedaan.

MVD: En al die prachtige bloemen!

NEELTJE: Ja, terwijl ze altijd last had van hooikoorts. Maar ik heb haar nu niet één keer horen niesen. *(kijkt om zich heen)* Dus nu lopen er allemaal kerels hier rond?

MVD: Leuk hè. En dan ook nog van die artistieke!

NEELTJE: Ik moet helemaal niets van kerels hebben! Dit is een schoonheidssalon. Dan gaan ze dus ook nog aan je zitten!

MVD: Twee vliegen in één klap dus!

(Berend heeft inmiddels een grote witte jas (een roze, wat vrouwelijk jas is natuurlijk nog leuker) aan gedaan en loopt met een andere jas snel naar de kleedkamers (naar Albert). Leo komt via de ingangdeur op. Hij heeft een tuinbroek aan en een sjaaltje om de nek. In de hand heeft hij diverse kleurenwaaiers.)

LEO: Zo, dames, wat zitten jullie d'r lekker bij.

NEELTJE: Nog een kerel? Het moet niet gekker worden!

LEO: Doe niet zo mal, gekkie. *(zwaait met een slap handje)* Ik kom even voor de kleurtjes. 't Kan hier echt wel even wat opgepimpt worden. *(Berend komt weer op)*

BEREND: Ha Leo, je was er al. Kijk gerust even rond. Ik zal eerst even met de klanten aan de slag,

LEO: Jij?

BEREND: Ja ik! *(bijt hem toe)*

LEO: Nou, ga je gang. Leef je uit.

NEELTJE: Ik kwam eigenlijk voor een zonnebankkuurtje.

BEREND: Dat kan mevrouw, geen probleem.

NEELTJE: *(tegen MvD)* Dan hoeven ze tenminste ook niet met hun tengels aan mij te zitten. *(Berend pak Neeltje bij de arm en trekt haar naar de sauna/zonnebankdeur)* Zit hij toch aan me! Zou ik mij niet eerst even om kunnen kleden? *(Neeltje wurmt zich los en loopt naar de kleedkamerdeur)*

BEREND: Is dat nodig dan? Als het gezicht maar bruin is toch? De rest hoeft gelukkig niemand meer te zien.

NEELTJE: Wat voor goddelijk lichaam hier onder zit, krijg jij nooit te zien!

BEREND: *(tegen zich zelf)* Wat een geruststelling! *(Neeltje gaat de kleedkamerdeur in. Berend tegen mevrouw van Dreuten)* En waar kunnen wij u mee van dienst zijn?

MVD: Ik wilde graag een hotstone massage.

BEREND: Een de wat?

MVD: Een hotstone massage.

LEO: *(fluistert Berend toe)* Dat is een massage waarbij je hete stenen op het lichaam legt.

BEREND: O, u zei hotstone massage. Ik hoorde het niet goed.

MVD: Ja, precies. Vind ik altijd heerlijk. Kom ik helemaal tot mij zelf. O, Frederik-Willem, mijn man, zegt ook altijd tegen mij: Lieverd, je ziet er tien jaar jonger uit en...

BEREND: Ja ja, is duidelijk. Ik zal even kijken wat ik kan doen.

(Dan komt Albert met een gil het podium op van uit de kleedkamerdeur. Onder zijn arm een groot boek en ook hij heeft nu een grote witte jas aan.)

ALBERT: Ik heb niks tegen vrouwelijk naakt, mits het niet over datum is! Ha Leo, jij ook hier?

LEO: Ja, joh, moest meteen dat leuke tentje van jullie gaan bekijken.

ALBERT: En? Is het wat?

LEO: De basis is goed, maar ik denk aan meer roze. Heel veel roze! Ik heb het allemaal eerst even gezien. Daarom ga ik nu naar huis en maak een moodboard voor jullie.

BEREND: Wat voor bord?

LEO: Een moodboard. Dan ga ik eerst gezellig knippen in allemaal tijdschriften en zoek zo plaatjes bij elkaar die de precieze uitstraling geven die ik voor deze salon in mijn hoofd heb. Dat plak ik dan allemaal op een groot stuk karton en dat geeft dan helemaal de sfeer weer zoals de salon gaat worden. Hebben jullie meteen een beeld bij mijn idee.

ALBERT: Nou, dan ga je maar even lekker plakken.

LEO: Ja, en dan blijf ik niet langer hier plakken *(hoge giechel. Leo verlaat het toneel via de ingangsdeur. Neeltje komt de kleedkamer-deur door in een grote badjas)*

NEELTJE: *(tegen Berend)* Zou u zo vriendelijk willen zijn om mij naar de zonnebank te brengen. Iets zegt me dat ik beter uw collega niet meer kan vragen.

BEREND: Natuurlijk mevrouw. O ja Albert, zou jij mevrouw van Dreuten een hotstone massage kunnen geven?

ALBERT: Een de watte?

BEREND: Hete stenen massage, zoek maar op in dat boek!

(Berend gaat met Neeltje de zonnebank/sauna-deur door. Albert bladdert gestrest in zijn boek.)

ALBERT: Hete stenen, hete stenen, hete stenen.

MVD: Man, dat hoeft u toch niet op te zoeken? Gewoon een massage met hete stenen. Zo moeilijk is dat toch niet? U als beeldhouwer moet toch alles weten van stenen?

ALBERT: Beeldhouwer?

MVD: Ik kleed mij wel even om en dan doet u ondertussen de voorbereidingen maar even. De stenen klaar leggen, ze opwarmen en zo. *(Mevrouw van Dreuten loopt de kleedkamerdeur door)*

ALBERT: *(gestrest)* Ja ja, stenen, stenen. Wacht, ik zag een rij met keien langs de oprit liggen! Nu nog wat bedenken om ze op te warmen!

(Albert loopt door de voordeur af. Berend komt op via de zonnebank/saunadeur.)

BEREND: Phoe, dat valt allemaal erg mee. Gewoon de knop op aan, dat is nog te doen. Maar hoelang zou ze er onder moeten liggen? Nou ja, gaat vanzelf wel branderig ruiken. Nadeel is wel dat we zo natuurlijk nooit aan het klussen toe komen. Maar ja, als je al geld verdient met alleen een knop van een zonnebank aan te zetten. Dat is ook nooit verkeerd.

(Dora Veendijk komt op via de voordeur)

DORA: Zo, wat een vooruitgang! Een mannelijk personeelslid.

BEREND: *(In zichzelf)* O nee, nog een klant... *(dan gespeeld enthousiast)* Welkom mevrouw, in onze salon. Waar kunnen we u mee van dienst zijn?

DORA: We? Of hoort die malloot die buiten aan die keien staat te trekken hier ook bij?

BEREND: He wijsneus, dat is mijn broer Albert! Tenminste als we het over dezelfde malloot hebben. *(kijkt door het raam)* Ja, dat is hem. Waar is die nu weer mee bezig?

DORA: Broers dus? En wat brengt jullie hier?

BEREND: We hebben de salon geërfd van onze tante Bella. En eh...

nu zetten wij haar levenswerk voort. Zo zou tante het gewild hebben...

DORA: Hmm, een leuke erfenis en gedeeld door twee. Dat is niet verkeerd. *(denkt even na)*

BEREND: Och...

DORA: Ik wilde eigenlijk wel een afspraak maken voor later op de middag... *(al lonkend)* of misschien wel avond?

BEREND: Eh... ja... Ik zal even kijken. Er zal hier vast wel een agenda ergens zijn.

(Berend loopt naar de balie en neemt er achter plaats. Hij slaat een agenda open. Ondertussen komt mevrouw van Dreuten door de kleedkamer-deur op in een badjas en verdwijnt achter gordijn 2.)

Ik zie hier nog een gaatje om twee uur. Wat wilt u voor behandeling?

DORA: Een bikini-wax.

BEREND: O gut, een b b b b

DORA: Een bikini-wax, en kan ik ook een voorkeur opgeven door wie ik het wil laten doen?

BEREND: Eh.. ja... dat kan, maar weet niet of dat helpt....

(Albert komt op door de voordeur met een hele grote kei. Met moeite brengt hij de kei achter gordijn 2, waar mevrouw van Dreuten net achter verdwenen is. Snel loopt hij weer terug en via de voordeur af. Met verbazing aanschouwen Berend en Dora het schouwspel.)

DORA: Waar is die broer van jou mee bezig?

BEREND: Geen idee, maar hij heeft er de boeken op nageslagen, dus hij zal wel weten waar hij mee bezig is.

DORA: Jij bent wel de knapste van het stel hè.

BEREND: Dat kan niet.

DORA: Waarom niet?

BEREND: We zijn een eeneiige tweeling.

(Albert komt weer met en grote kei op via de voordeur en legt ook die achter gordijn 2.)

ALBERT: Zo, dat is klaar. Nu nog even wat uit mijn busje halen!

BEREND: Uit je busje halen?

ALBERT: Ja, ben zo terug! *(Albert gaat af via voordeur)*

DORA: Mijn voorkeur gaat echt uit naar jou!

BEREND: Hu? Wat?

DORA: Voor de behandeling. Jij moet het doen. Ik heb een beetje twijfels over de deskundigheid van je broer...

BEREND: Ja maar!...

DORA: Maar? Ik mocht toch een voorkeur opgeven? En als het goed bevalt, mag je nog veel meer doen. *(vette knipoog. Vervolgens loopt Dora naar de voordeur)* See ya! Tot vanmiddag! *(vette knipoog. Dora gaat af via voordeur)*

BEREND: Ja, nou, daar ben ik ook weer mooi klaar mee. Geen rare meid, maar een bikini-wax! Dat is heel wat anders dan een zonnebank aanzetten. O ja, even kijken naar dat omaatje, of ze nog niet aanbrandt. *(Berend doet een paar stappen richting de zonnebank/saunadeur. Op dat moment gaat echter de telefoon. Berend draait zich om, loopt naar de balie en neemt de telefoon op)* Met Bere... *(dan met een fluwelen stem)* Met beautysalon Bella, waar kan ik u mee van dienst zijn?....U wilt een afspraak? *(met de hand op de hoorn)* O nee, niet nog één! *(hand weer van de hoorn)* Ja dat kan... *(Albert komt via de voordeur het podium op met een grote gasbrander en een nog veel grotere gasfles. Vol verbazing kijkt Berend hem na terwijl hij achter gordijn 2 verdwijnt)* Wat zei u? Ik werd even afgeleid.... U wilt straks langskomen om uw benen te harsen?..... Ja, dat kan, doen we dagelijks...eh....ja, zie u dan. *(legt de telefoon neer en pakt het grote theorieboek)* Dit loopt compleet uit de hand! Benen harsen, waar vind ik dat? *(paniek)* O, wacht, eerst eens even bij dat omaatje kijken, die ligt daar ook nog te braden! *(Berend loopt weer richting de deur van de zonnebank/sauna. Op dat moment komt Suzan Beenstra binnen via de voordeur)* O nee, niet nog meer klanten!

SUZAN: Klant? Ik? Nee hoor, ik kom hier voor de stage. Mijn naam is Suzan Beenstra.

BEREND: Ik ben Berend Duursma. Stage?

SUZAN: Ja, klopt. Ik doe een opleiding voor schoonheidsspecialist en daarvoor moeten we natuurlijk ook stage lopen. Daar weet die mevrouw wel meer van waar ik dat een paar weken geleden mee

heb afgesproken.

BEREND: O, nou, die is er nu even niet. Die is er tussenuit geknepen. Maar een stagiaire! We zijn gered!

SUZAN: Hoe bedoelt u?

BEREND: O, niets verder, maar het is nogal druk, ziet je. Een paar helpende DESKUNDIGE handen zijn altijd welkom.

SUZAN: Ja, dit beroep is echt mijn passie. Als jong meisje deed ik al alsof ik een schoonheidssalon had en dan waren mijn poppen mijn klanten en...

BEREND: Ja ja ja, heel leuk, maar straks komt er een mevrouw en die wil de benen geharst hebben. Mooi klusje voor jou.

SUZAN: O jee, moet ik al direct wat bij een klant doen?

BEREND: Tuurlijk, we hebben hier geen poppen. Maar meisje, dat stelt niets voor. Dat doe je zo even. Ik doe dat altijd even met twee vingers in de neus.

SUZAN: Ik ben nog maar net begonnen met de opleiding hoor. Kan ik dat eerst niet even uitproberen of zo?

BEREND: Uitproberen?

SUZAN: Ik heb dat nog nooit gedaan. En dan direct al bij een klant aan de slag. Ik probeer het liever eerst even uit.

BEREND: Nou, dan doen we dat toch. Ga gerust je gang. Die ene behandelkamer is nog wel beschikbaar. *(wijst naar gordijn 1. Suzan loopt naar gordijn 1 en kijkt dan om)*

SUZAN: Gaat u niet mee?

BEREND: Wie ik?

SUZAN: Ja, op wie moet ik het anders uitproberen?

BEREND: Eh... ja. Misschien kan het beter op mijn broer Albert worden uitgeprobeerd.

SUZAN: Maar die zie ik hier helemaal niet. Komt u toch maar mee dan.

BEREND: Ach ja, waarom ook niet.... Even beentje harsen, wat stelt dat nu voor... *(Berend en Suzan gaan achter gordijn 1. We horen hun stemmen echter nog wel)*

SUZAN: Gaat u maar liggen. Broek moet eerst wel uit hoor.

BEREND: Ja ja...

SUZAN: Is dit de hars?

BEREND: Lijkt het er op?

SUZAN: Ja, volgens mij wel.

BEREND: Nou, dan zal dat het wel zijn.

(Ondertussen komt Greet Ruiters via de voordeur het toneel op. Ze kijkt wat rond en gaat vervolgens in het zithoekje zitten. Ze snuift eens wat in de lucht. Ze staat weer op uit de zithoek en loopt al snuivend naar de zonnebank/saunadeur.)

GREET: Het ruikt hier wat branderig. Beetje een aangebrande kip geur.

SUZAN: En dan doe ik nu de strip er op en dan even de tanden op elkaar.

BEREND: Waarom? Het voelt wel lekker warm aan zo. Niets mis met dat harsen.

SUZAN: 1...2...3!!!

(Berend komt gillend achter gordijn 1 vandaan in onderbroek en met één hand aan zijn been. Op dat been zit een kale plek. Greet schrikt zich rot.)

GREET: O...eh... ik had net telefonisch een afspraak gemaakt voor benen harsen.

BEREND: Wat? Bent u gek? Houdt u van pijn? *(wrijft nog steeds over zijn pijnlijke been)* Ik spring nog liever in de brandnetels!

(Suzan komt verschrikt vanachter gordijn 1 op. Inmiddels heeft ze een grote witte jas aan.)

GREET: Het ruikt hier trouwens wat branderig.

BEREND: *(wrijft over zijn been)* Ja, vind je het raar! Dit brandt ook als een gek!

SUZAN: Zal ik er wat lotion op doen?

BEREND: Ik denk dat je wel eerst genoeg bij me hebt gedaan! Sadist! Je stagebeoordeling staat op het moment behoorlijk in de min! *(tegen Greet)* Dus u kwam voor het harsen van de benen?

GREET: Eh.. ja... dat was de bedoeling.

BEREND: U moet het zelf weten hoor. Maar Suzan kan u daar wel mee helpen.

GREET: De pijngrens van mannen ligt nu eenmaal wat lager.

Daarom baren vrouwen de kinderen.

BEREND: Liever een kind baren dan m'n benen laten harsen.

SUZAN: *(tegen Greet)* Volgt u mij maar. *(Suzan en Geertje verdwijnen achter gordijn 1)*

BEREND: Het ruikt hier inderdaad wat branderig... Een aangebrande kippen geur. *(schrikt)* O, het omaatje!!
(Berend loopt naar de zonnebank/saunadeur. Achter gordijn 2 komen Albert en mevrouw van Dreuten op.)

ALBERT: Berend, mevrouw wil graag even afrekenen. Kun jij daar voor zorgen?

BEREND: O ja, natuurlijk! *(Berend loopt weer terug naar de balie en laat mevrouw van Dreuten betalen)*

MVD: U bent werkelijk getalenteerd! Zo'n heerlijke hotstone massage heb ik nog nooit eerder gehad. Waar had u dat ook al weer geleerd?

ALBERT: In Tibet in een klein klooster boven in de Himalaja van een oude wijze boeddhistische monnik.

MVD: Het was echt heerlijk. Ik ga even lunchen met Frederik-Willem en dan kom ik vanmiddag graag terug voor nog een heerlijk gezichtsmasker!

ALBERT: Dat is geen probleem mevrouw. Ooit ben ik eens in China in een tempel geweest van een mystieke mystiekeling en die heeft me alle geheimen van een goed gezichtsmasker verteld. De juiste basis is papier-maché.

MVD: O, dat klinkt heerlijk. Ik verheug me er nu al op! *(tegen Berend)* U boft maar met zo'n geweldige broer.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto